

OLTAR

V mnogih religijah in tudi v judovstvu pred Kristusom so bili oltarji spomeniki iz kamna, zemlje ali kovine. Na njem so zažigali ali izlivali žrtvene daritve kot izraz čaščenja Boga ali bogov. Tudi prakristjani so pripravljali kadilne in žgalne daritve v templju v Jeruzalemu. Kasneje so kristjani namesto starih oltarjev postavili nov oltar, to je Kristusov križ, na katerem je Odrešenik daroval svoje življenje kot izraz ljubezni do grešnikov, ki so ga pribili na ta mučeniški les. Pri zadnji večerji je Kristus izvršil evharistijo z besedami TO DELAJTE V MOJ SPOMIN in so jo od tedaj naprej izvrševali tudi kristjani. Ker pa prvi kristjani še niso imeli cerkva, so sveto skrivnost praznovali v svojih stanovanjih pri navadnih mizah in poudarjali navzočnost Gospodove žrtve na križu. Ko se je krščanstvo razširilo in postalo pomemben del javnosti, so za bogoslužje ljudje začeli graditi cerkve. Od takrat stoji sredi teh cerkva oltar v znamenje Odrešenika Jezusa Kristusa in ene evharistije. Prvi oltarji so bili narejeni iz skale, prinesene z Golgote. Kasneje so ljudje postavljali večje oltarje in nad njimi zgradili umetniške konstrukcije tako kiparske kot slikarske iz najplemenitejših materialov.

Vsak novi oltar v cerkvi posveti škof. Posvečenje poteka tako, da sredino oltarja in štiri vogale oltarne mize polije z oljem, nato pa namaže še celotno oltarno mizo. Oltar je simbol Kristusa, Mesija, kar v prevodu pomeni MAZILJENEC. Nato na oltarju poteka še žgalna daritev kot znamenje za molitve, ki od nas prihajajo k Bogu. Na koncu zagorijo še sveče ob sledečih besedah: KRISTUSOVA LUČ SVETI NA OLTARJU, SVETI NAJ V ŽIVLJENJU VSEH, KI BODO DELEŽNI GOSPODOVE GOSTIJE.

Pod oltarno mizo so navadno vgrajene relikvije kot spomin na žrtvovanje življenja svetnikov, izvirajočega iz Kristusove žrtve.

Sedanjo logaško oltarno mizo je po prenovi notranjosti cerkve posvetil pokojni beograjski nadškof dr. France Perko na Miklavževo nedeljo 11. decembra 1988. leta in v pridigi poudaril pomenljive besede: bolje je ne skleniti zaveze- bolje je ne sprejeti krsta- kakor skleniti zavezo in se je ne držati.